

HRUBÁ BORŠA

DALŠÍ PERLA ZE SLOVENSKA

Navštívili jsme nové slovenské hřiště – osmnáctijamkový Green Resort v Hrubé Borše. V posledních letech se v našich zeměpisných délkách a šířkách nových hřišť otvírá jako šafránu. Proto jsme byli velice zvědaví na novou osmnáctku, kterou na konci léta slavnostně otevřeli v Hrubé Borše u Sence, třicet kilometrů východně od Bratislavy. Zpráv o hřišti bylo pramálo – a skutečnost o hodně předčila naše očekávání!



KDE TO JE?

Green Resort
Golfový klub Borša,
925 23 Hrubá Borša 35
www.golfborsa.sk

Dokonalý povrch fairway a greenů vás opakovaně překvapí na několika prvních jamkách, pak si zvyknete. Toto jezero leží mezi devátým a osmáctým greenem

Přes Bratislavu vede obchvat, ten vyústí do dálnice na Žilinu, Nitru atd. Odbočka Senec, hned na obchvatu Sence první směrovka Golf Green Resort. Odtud je to do Hrubé Borše ještě asi osm kilometrů, cesta je vzorně značena, směrovky jsou na každé křižovatce. Kolem silnice rovina, absolutní rovina Podunajské nížiny. V zatáčce ke klubovně si nejde nevšimnout tréninkového greenu. Hladoučká zelená plocha krásně zelené barvy, vypadá skoro jako

umělá. Zpozorněli jsme. O dvě stovky metrů dál, u klubovny, se otevřel pohled na jamky a vypadalo to stejně – široko daleko nádherně „učesané“ travní porosty, ať už greeny, nebo fairway. Na hřišti otevřeném před čtvrtrohem, navíc v půlce listopadu, určitě nečekané. Kdy to tady stačilo dozrát? Takhle čtvrt roku staré hřiště nemůže vypadat! Trošku to na první pohled připomínalo známý turecký linksový resort Lykia – málo stromů, výrazné bunkery a nádherné zelené koberce.



Klubovna je nevelká, před ní překvapivý počet aut, i české RZ. „Áno, jazdia sem aj vaši,“ vítá nás architekt hřiště Ing. Martin Munka. O málo později se dozvídáme, že hřiště až zas tak nové není, na několika jamkách se hraje už od loňska; napřed otevřeli čtyři, pak šest, devět, letos dokončili a v srpnu otevřeli osmnáctku.

Nechtěli jsme rovinky bez ducha

Historie hřiště je velmi netypická. Asi málokdo zná podrobnosti, proto se jí věnujeme trochu obsírněji. Martin Munka: „Máme rodinnou firmu ORAG Slovakia, založil ji můj otec, současný prezident klubu. On je přední slovenský odborník na trávníky, já jsem také vystudoval zahradní architekturu. Ke golfu jsem přičichl na brigádách v Šilheřovicích a na Karlštejně, jako diplomku jsem psal popis golfových hřišť v Čechách, bylo jich tehdy 11. Od roku 1999 projektujeme a realizujeme hřiště, už jich je víc než deset, od Čeladné přes Rožnov, Velkou Lomnici až k Penati, některá úplně, jiná zčásti, na dalších provádíme rekonstrukce nebo závlahy. Před několika lety jsme koupili 80 hektarů půdy tady v Hrubé Borše, chtěli jsme zde pěstovat trávníky. Ale v tom oboru začalo být těsně, tak jsme se rozhodli postavit volnočasový komplex, jehož centrem bude golfové hřiště. To nakonec umíme... a vyhnuli jsme se tak problémům s neplatiči a podobně,“ usmíval se Martin.



Na green desítky dostřelí dlouzí hráči z odpaliště, míček k němu sbíhá po klesající fairwayi. Ale je to rána velmi riskantní, hned vedle je voda

Zdejší terén je hlinitopísčité, od dvou metrů štěrkový, těžší se tady štěrkopisky. „Než jsme začali s přesuny zeminy,“ pokračuje Martin Munka, „byly zde maximální výškové rozdíly 1,30 metru. Nechtěli jsme rovinky bez ducha, proto jsme přemístili šiléných 800 tisíc kubíků zeminy a vytvarovali fairwaye i jejich okolí. Vytvořili jsme řadu jezer, hlavně z jejich

stále čistí. Hladina kolísá nejvýš o metr dvacet, jezera mají hloubku nejméně kolem pěti metrů, takže nikdy nevyschnou, na jejich dně je štěrk. Podobné štěrkové vody jsou i na hřištích v Bernolákovu a Báci. Jezero u klubovny je fóliované, ostatní jsou neregulovaná. Součástí projektu je rozsáhlá rezidenční zóna, tak jak je to obvyklé v jiných zemích.

Nechtěli jsme rovinky bez ducha, proto jsme přemístili šiléných 800 tisíc kubíků zeminy a vytvarovali fairwaye i jejich okolí. Náklady odhadujeme na šest milionů eur. Tak draze jsme nikde nestavěli, ale je tady hodně prostoru, jamky nejsou naskládány tam a zpátky, je to komfortní.

materiálu jsme vybudovali kopečky a vyvýšeniny. Náklady odhadujeme na šest milionů eur. Tak draze jsme nikde nestavěli, ale je tady hodně prostoru, jamky nejsou naskládány tam a zpátky, je to komfortní. Přetavili jsme patnáctileté zkušenosti s výstavbou do vlastního hřiště.“

Teď už je větší pohoda

Velké štěstí mají s vodou: její hladina je asi čtyři metry pod původním povrchem, 55 metrů pod povrchem je jíl. Po té jílové vrstvě voda pomalíčku protéká do Dunaje, takže se

Martin se inspiroval během ročního pobytu v Americe. Přikoupili dalších 30 hektarů, rozdělili vyčleněné pozemky do čtyř zón a začali je nabízet. Dnes mají prodanou přibližně polovinu z 360 parcel. Ne všichni z majitelů pozemků jsou golfisté, ale někteří se jimi díky té blízkosti stávají – takto hřiště generuje další hráče! Pozemky už jsou zasíťované, investičně hotové. Loni byly trochu problémy při stavbě, dělalo se toho hodně najednou, stavěly se jamky, těžily štěrkopisky a zároveň už se stavěly i některé domy. Teď už je větší pohoda.

POPISY JAMEK (ZE ŽLUTÝCH):

1 – par 4, 319, HCP 13 – Příjemná jamka na rozehraní. Fairway je blízko, ale v oblasti dopadu drivu i u greenu jsou bunkery. Strategie – první rána doprava (ale tam je nachystaný dlouhý bunker, první z mnoha, jejichž nástrahám budete čelit).

2 – par 3, 174, HCP 5 – Dost natažený třípar, přímo před vlajkou dva bunkery za sebou. Green je široký, když máte štěstí, píchnou vlajku vlevo nebo vpravo a bunkery ji nekryjí. Green dost zvládnutý.

3 – par 5, 458, HCP 9 – Bílé a zvlášť černé odpaliště hodně daleko vzadu, černé o 103 metry dál! Širokou fairway lemuje zleva dlouhé „waste area“, dá se jít přes ně nebo obejít zprava. Green tentokrát plochý, jeden z mála.

4 – par 4, 332, HCP 17 – První ranou musíte přestřelit dlouhé „waste area“, je to trochu na psychiku, takže nevylekat se. Pak už bez problémů. Zajímavá (jako skoro všechny zde).

5 – par 4, 376, HCP 3 – Obtížná svou délkou a skupinou tří nebo čtyř potměšilých bunkerů před greenem, rozestavených v obranné formaci. Green za nimi, na horizontu, dost těžké. Široká fairway.

6 – par 4, 344, HCP 7 – Odpal z vyvýšené pozice, k fairwayi se těsně přimyká voda zprava, ta dodává jamce šťávu. Kdo se bojí a zatlačí ránu doprava, může se octnout v bunkerech. Tam kde končí voda, jsou bunkery i vpravo. Hladoučká fairway, i pohledově.

7 – par 3, 161, HCP 15 – Rozlehlý třípar, několik bunkerů, ale až na jeden jsou spíš na ozdobu, daleko od velmi dlouhého greenu. Z černých 224!

8 – par 5, 539, HCP 1 – Téměř nekonečná jamka, zprava dlouhá voda, asi 80 m před greenem se dříve široká fairway zúží – z jedné strany ta voda, z druhé divoké hluboké bunkery. Vyvýšený pěkný green v lesním zákoutí.

9 – par 4, 274, HCP 11 – Zajímavá, sice krátká, ale druhou ránu do greenu ztěžuje dost velké jezero, jamka hned za ním. Dá se to obejít zleva.

10 – par 4, 247, HCP 14 – Voda zleva po celé délce, pěkné jezero lemované oblázkovými plážemi, hned za ním domy. „Dlouzí“ mohou mířit na green hned první ranou, fairway k němu klesá, ale když se jen trochu odchýlíte ze směru doleva, tak ta rána poletí z velké části nad vodou a pak nad břehem, v jezeře už musí být spousta míčků, jistější je jít zprava



PÁR ČÍSEL:

par 72, CR 69,8, SR 130 (ze žlutých)
délky 6646/6197/5677/5245/4599
Green fee 35/45 eur
Káva 1,70 eura
Oběd 5–7 eur

Ještě jednou desátá jamka v plné kráse: kdo ránu trochu zatáhne, octne se ve vodě nebo v jednom z „plážových“ bunkerů

V bunkeru jako na pláži

Nestačili jsme se divit, když nám Martin Munka prozradil, že mají 810 členů. Příští rok bychom mohli být největším klubem Slovenska, co se členské základny týče, řekl. Členové od seniorů až k nejmenším a ti nejmenší už dosahují výborných výsledků v soutěžích. Přirozeně ubrali některé hotové golfisty jiným slovenským hřištím, ale jejich ambicí je vychovávat si vlastní hráče! Vyhlásili proto akci, v jejímž rámci si negolfisté mohou vyzkoušet první krůčky během dvou hodin s trenérem nebo cvičitelem, potom dostanou štart kartu, která je opravňuje ke hře na devítijamkové akademii (par 28). Za tyto dvě hodiny platí zájemci jen 20 eur!

Hřiště bylo v ten den plné, startovaly flight za flightem. V půlce listopadu! Foukalo, žádné velké teplo. Někteří šli se psem, to se tady smí. Provoz hřiště začíná od osmi ráno. Některým hráčům to v létě nestačilo, chtěli chodit dřív, ale kvůli údržbě to nebylo možné. Třináct greenkeeperů nestíhá, dokonce museli aerifikovat některé jamky v noci!

Voda v jezírkách a jezerech je průzračná, čistá, téměř pitná, jak se opatrně vyjádřil Martin, ve slunci je krásně modrá a výrazně se odráží od zelených břehů nebo oblázkových pláží. Na některých místech sestupují až do vody greenové „beach bunkery“. Párkrát se stalo, že na desáté jamce, která sousedí s jezerem, na jehož druhé straně je zástavba, si lidé z těch

domů rozložili deku přímo v bunkeru vedle greenu... Ptali jsme se, jestli se v jezerech lidé z rezidenčních domů mohou koupat: jasně že ano, jen je nebezpečí, že při tom dostanou do hlavy míčkem, smál se Martin.

Filozofie? Zahraje si každý

Všechny jamky mají pět odpališť, v několika případech ještě jedno navíc. Na delších jamkách jsou ta odpaliště slušně daleko od sebe – v jednom případě dělí černé a žluté kame-

ny dokonce 103 metry. To proto, aby hřiště mohlo každému hráči nabídnout pro něj optimální délku. Průměrný slovenský golfista má HCP přibližně 37, naznačil Martin, takže všechny trápit na natažených jamkách...? Nejsou zde záludnosti ani slepé jamky. Kdo se zlepšil, jde dozadu. Rozdíl v délce hřiště jsou skutečně značné – mezi černými a žlutými je to 929 metrů, červené jsou o 1078 metrů kratší než žluté! Je vidět, že tady mají rádi ženy...



S trochou nadsázky se dá říci, že zelená (tráva), modrá (voda) a žlutá (písek) jsou zastoupené rovným dílem



Když se sejdou trávnickáři...

Konečně něco o hřišti samém: v první chvíli nevěříte vlastním očím, povrch fairwayí a greenů je v podstatě dokonalý jako koberec. Inu ne nadarmo je otec rodu Munka starší předním slovenským, dříve československým, trávnickářem a prezidentem nebo významným členem mnoha s travou souvisejících organizací. Greeny sekají cca na tři mm, fairwaye na 11–12 mm, ani roughy nebyly nijak obtížné, jen v nich teď na podzim leželo listí a v něm se míčky umějí

schovat. Přibližně třetina délky fairwayí je obklopena vzrostlými stromy, převážně listnatými, na zbylých dvou třetinách teď vysazují stromy nové, ale nejčastěji jen jako solitéry. O jezerech už jsem mluvil, zasahují do hry na půlce jamek, někde hrajete přes dost velkou vodu, ale nikde to není přehnaně natažené. Některá jezera lemují jamku od odpaliště až po green, ale fairwaye jsou dost, někde až hodně široké, údajně až 80 metrů, tam se už vejde opravdu každý. Jen málokde je šance zahrát

po fairwayi. Krásná jamka, u greenu bunker až do vody, v něm si prý občas rozloží deku nic netušící rekreatanti (pláže u jejich domů jsou oblázkové, tato je písková...!).

11 – par 4, 358, HCP 8 – Užší odpal mezi stromy, fairway zvlněná, jako ostatní, žádné bunkery cestou, až u greenu tři, green dlouhý 60 m, úzký v průměru jenom 20 m.

12 – par 3, 137, HCP 6 – Velmi krátký třípar, z červených dokonce 90 metrů, vypadá to, jako by dámy hrály skoro u greenu, ale tam je tolik bunkerů, že je psychicky těžká, proto ji skóre-karta hodnotí jako obtížnou.

13 – par 4, 332, HCP 12 – Pěkná jamka za silnicí, jednou povede mezi dvěma řadami vylek, domků či chat, ty však ještě nestojí. Fairway těsně obtáčí jezero. To je zjevně místní specialita, je to hezké na pohled, jen tam nesmíte mířit. Rána do greenu jde přes vodu, poněvadž green daleko za její konec. Kolem spousta bunkerů, ale nakonec lepší písek než rough, z písku je to (říká se to) standardní úder.

14 – par 5, 467, HCP 2 – Odpal přes velkou vodu, z černých je to jen pro borce, za jezerem jedna z nejširších fairwayí, jaké jste kdy viděli. Od jezera z obou stran řídký vysoký les, jamka točí doleva, před greenem zase dva vypečené bunkery. Pro hodně hráčů nejtěžší jamka.

15 – par 4, 281, HCP 18 – Oddychová jamka, krátká. Fairway je složitě tvarovaná a je na ní dokonce ostrůvek semiroughu, ale kolem greenu bez nebezpečí. Celá fairway je 2,5 metru pod původní úrovní terénu.

16 – par 3, 112, HCP 16 – Bombastická jamka, celá přes jezero, green obklopen ohromnou spoustou písku. Ženy mají odpaliště hodně předsunuté, mají to jen 69 metrů, problém je zde pouze psychický, a to někdy stačí malý potůček nebo tůňka...

17 – par 4 338, HCP 4 – Odpaliště ve velké pískové ploše, ale ta do hry nevstupuje, končí po 40 metrech. Hraje se z volného prostoru do lesa, green lehce vlevo, mírně schovaný. Zde se počítá se selektivní probírkou, stromů ubude.

18 – par 5, 435, HCP 10 – Nádherná jamka na závěr. Z odpaliště vidíte na fairwayi val s roughem nebo semiroughem, ten se táhne napříč. „dlouhí“ přestřelí, „kratším“ ten val míček chytí, ale pak hrajete jako z odpalovací rampy. Druhý val sto metrů před greenem, vpravo od něj jeden bunker přes druhý, malebné. Green nádherný, velikánský, vytvarovaný do několika teras výškově oddělených mírnými svahy. Stěká lehce doleva k vodě, vpravo do něj zasahuje bunker, ale obojí je daleko.



Bunkery na posledních sto metrech osmnácté jamky vytvářejí malebné pole, kterému je záhodno z dálky se vyhnout

míček někam, kde by se musel hledat. K dobré průchodnosti přispívají i krátké vzdálenosti mezi greenem a dalším odpalištěm.

Odpaliště se jim vysloveně povedla – jsou rovná, obdélníková a proti jiným hřištím obří. Na každém jsou jen jedny kameny, odstupňování délek mezi jednotlivými barvami je důsledné. Bunkerů mají nepočítaně, ani architekt hřiště, tedy Martin Munka, je spočítané nemá. Není se co divit, je jich fakt spousta, tvoří převážující složku obtíží hřiště. Malé, velké, ještě větší, ty greenové mají takovou tu právě správnou hloubku, ale dost hluboké jsou i bunkery fairwayové.

Vyskytují se zejména kolem greenů a před nimi, někde v celých houfech. Kupodivu se jim dá docela dobře vyhýbat. Na fairwayích jsou většinou decentně na boku a sama fairway je ještě dostatečně široká. Na třech jamkách jsou „waste area“, velké pískem pokryté plochy, kde po sobě nemusíte hrabat stopy a smíte založit hůl, ale jsou víc na ozdobu než coby reálné nebezpečí.

Dojem? Jednoznačný!

Protože tomto hřišti ještě převážná část čtenářů nehrála, přinášíme mírně rozšířený popis jamek v samostatné části, i se specifiky, s nimiž jsme se tam setkali. Jedno specifikum jsme si uvědomili až po hře – fotografovali jsme stále místa, kde bylo hodně bunkerů nebo vody, případně obojího. Ale to by byl

zkreslující pohled na věc: těch překážek zase není tolik, není tady třeba ani jedna příčná voda!

Nejzajímavější jamky? To se na první průchod dost špatně tipuje. Spousta je jich pěkných. Nejtěžší podle skóre-karty je osmička, je i nejdelsí, zprava jde kolem ní skoro po celé délce jezero, pak 80 metrů před greenem sku-



...a někdy je zelené dokonce míň než žluté a modré!

pina bunkerů, green vyvýšený. Parádní jamka, z černých 619 metrů. Na desítce je jedno z odpališť vysunuto do jezera, zajímavý pohled. Devítka má u greenu dost velkou vodu, vlnku dávají samozřejmě hned za ni, to z ní dělá hodně zajímavou záležitost, i když je krátká. Obecně je zde několik jamek, kde velice záleží na navrtání. Na jedenáctce je šedesát metrů dlouhý green, na osmnáctce je obrovský green s mnoha dobrými pozicemi pro vlnku na několika terasách.

Okolí hřiště zatím moc úpravné není, parcely jsou ještě z velké části prázdné, takové zasíťované parcely asi znáte z Albatrossu a odjinud, ale to všechno se časem změní. Ovšem samo hřiště – kvalitou se může měřit s jakýmkoli jiným. Nechci plýtvat velkými slovy, zajedte si udělat svůj názor. Ten náš byl jednoznačný – už na třetí jamce jsme začali litovat, proč to nepostavili u Brna. Na úroveň, kterou hřiště má, jsou ceny – všední den 35, svátek 45 eur – vynikající.

Nesluší se popsat jen hřiště – k věci patří i ubytování. Hotel zatím nestojí, klub má dohody s několika hotely a penziony v blízkém Senci, kde je díky rekreační zóně Slunečních jezer ubytování všeho druhu spousta. Jídelní lístek už byl díky pozdní sezoně omezený, řízek kuřecí, řízek vepřový, smažený sýr. Smažák umí pan kuchař výborně včetně hranolků. Ceny víc než rozumné, porce ažaž. A to už je opravdu všechno...